

Krematoriet

To personer på scenen

1: Nå, så kom det også til os

2: Jah, det måtte jo komme på et tidspunkt, alle gør det jo efterhånden, der er næsten gået sport i det, så hvorfor ikke også hos os?

1: Joh, men her på det gamle krematorium alligevel. Vi er trods alt en hæderkronet gammel institution, jeg troede vi var hævet over den slags.

2: Det er tiderne, gamle dreng, tiderne. Der blæser nye vinde, det er det de unge vil have. Flere og større affaldsspande, så alting kan genbruges. Vi to skal også til at rydde op efter os. Hvor længe skal de der gamle kister f.eks. ligge og flyde i kælderen?

1: ja ja, jeg skal nok, men det kommer til at kræve noget tilvænning. Hvorfor er det egentlig ikke lægerne eller bedemændene der skal gøre det? De efterlader det bare til os!

2: De er nogle dovne og overforkælede slapsvanse, er de! Nå, har du dagens liste?

1: Jeps. Lad os se – en ældre herre med kunstig hofte...

2: Er det en af de nye smarte elektroniske?

1: Næh, det er en af de gamle med boneloc

2: Utrolig at det har holdt, der var meget byggesjusk med det stads i '90erne. Er det over i beton?

1: Ja, i beton og cement med ham. Åh nej, den næste er en politiker, det er ikke andet end varm luft og øregas.

2: Der er ikke meget brændværdi at hente der, men måske til optænding i den store ovn, alt det fis og brandtaler sådan en politiker er fuld af, må kunne give nogle gode flammer

1: Haha, Ja det lyder rigtigt. Oh, se nu her – en kær gammel bedstemor

2: Det lyder ikke usædvanligt, vi skal jo alle herfra på et tidspunkt?

1: Utroligt! En naturlig død

2: Hvad? Det kan simpelthen ikke passe, det må være en skrivefejl

1: Nej, den er god nok

2: Hvad pokker gør vi af hende?

1: Ah, der står at hun har et hjerte af guld

1+2: Nååååårh...

2: Metal?

1: Jeps. Hov, den næste er en kendis. Det er Linse Kessler, jeg vidste ikke hun var død

2: Næh, det havde jeg heller ikke hørt. Nå, det er heldigvis nemt, hun ryger i blød plast

1: Ej, det her er sgu trist. En hel lille indvandrefamilie, det er godt nok tragisk

2: Det var dog frygteligt, skæbnen er hård

1: Det må man sige, vores job er ikke altid det rene skæg og sjov

2: Stakkels lille familie, dem kan vi da næsten ikke tage imod, hva'?

1: Du har ret, det kan vi ikke. Tilbage med dem. Den sidste på dagens program er en tidligere professionel cykelrytter

2: Uha, det lyder svært håndterligt, det ved jeg ikke lige hvad vi gør ved

1: narh, den er ikke nem, men jeg vil mene at det skal sorteres som kemi

2: Så er det klassificeret og mærkes som farligt, det kan vi ikke håndtere her på stedet. Jeg smider liget på anhængerens og kører det til Kommunekemi, eller hvad det hedder nu til dags

1: Ja, gør det. Vær ekstra forsigtig og påpasselig. På med sikkerhedsdragten, og se efter at der ikke sidder nåle i stadigvæk!

2: Er der flere på listen, eller var det alt for i dag?

1: Ja, det var dét, en dejlig kort liste. Hvad tror du vi bliver sorteret som, når det bliver vores tur?

2: Med dig er der ingen tvivl, for med alt det du har røget er du fuld af tjære, så det er deponi, HAHA

1: hahaha, meget morsomt. Dig er der sgu heller ingen tvivl, din lille gnom, du ryger direkte i småt brændbart!

2: Nå nå, der er jo ingen til at blive personlig. Det er for øvrigt pause, så du skal vel ud og ryge?

1: Det skal jeg da, og du skal vel have en lille én?